

Патријарх Порфирије: Тамо где је присутан Христос, ту је чудо, ту је Царство Божје, ту је лепота, ту је радост, ту је мир

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је 3. априла 2022. године светом архијерејском Литургијом у храму Светог Јована Владимира у насељу Медаковић.

Саслуживали су протојереј- ставрофор Ристо Перић, протонамесници Милан Марић и Игор Лукић, јереји Зоран Деврња и Ђорђе Љубинковић и ђакони Драган Радић, Радомир Врућинић, Милојко Топаловић и Мирослав Митровић. У наставку преносимо беседу Његове Светости Патријарха г. Порфирија:

-У име Оца и Сина и Светога Духа. Браћо и сестре, радујем се што сам данас овде са вама у овом светом храму и што заједно узносимо молитву Господу нашем и Спаситељу. Радујем се што сам овде у току Четрдесетнице и што ћемо, ако Бог да, ускоро сви заједно у Цркви нашој славити славно Васкрсење Христово, Његову Пасху, али у Његовој Пасхи и нашу Пасху и наше Васкрсење.

Чули смо одломак из Јеванђеља по Марку у коме Господ исцељује једног младог човека који је обузет демонским силама. Потресна слика у којој отац моли да му Син Божји исцели сина. Међутим, ова слика исцељења и чудо које је пред нама је шира од самог овог догађаја. Наиме, пре него што је Господ учинио ово чудо, Он се налазио на гори Тавору и пред својим ученицима Петром, Јованом и Јаковом се преобразио. Сећате се, тамо су ученици Његови видели нетварну светлост и замолили Господа да заувек ту остану, да не

силазе доле међу народ. Дакле, у истом тренутку имамо Преображење Христово и чудо које се дешава пред очима Његових апостола, пројава благодати и светлости тајне Царства Небеског. У том тренутку апостоли покушавају да исцеле овога којег ће мало касније сам Господ исцелити, али неуспевају. Апостоли на гори Тавор кажу Христу: Останимо овде да сазидамо три сенице, а Он, наравно, силази у долину реалности људског постојања. Наиме, тамо где је Христос, на гори Тавор дешава се чудо. Пројављује се Царство Небеско. Иако су апостоли хтели да присвоје то чудо, да остану ту, да га задрже само за себе, Христос показује да припада свима, да није дошао само ради тројице или дванаесторице или без обзира коликог броја апостола, него да је дошао ради читавог света, ради свих људи. Из тог разлога се Он спушта у долину, у подножје горе Тавор, где очајни отац очекује исцељење, помоћ и спасење своме сину, а где апостоли нису могли да га исцеле.

Тамо где је присутан Христос, ту је чудо, ту је Царство Божје, ту је лепота, ту је радост, ту је мир. Тамо где га нема, ма колико човек покушавао да учини нешто својим моћима, ма колико био и добар, ако нема благодати Божје узалуд је све. Апостоли, којима се обратио очајни отац да му помогну, били су заиста честити, држали су закон, слушали Реч Божју, али сами од себе, без благодати Христове нису могли да учине чудо. Дакле, тамо где је Господ ту је и чудо и зато овај отац, иако по својој прилици слабашан у вери, не много снажан у подвигу, маловеран, ипак има жељу и долази када осећа потребу за помоћи пред лице Божје. Он моли помоћ и Господ га исцељује. Апостоли у чуду питају: Зашто ми нисмо могли да га исцелимо? Поруке Јеванђеља јесте да је потребно присуство Божје за исцељење, за чудо. Када је Господ у нашим животима, када смо Га свесни, непрестано се дешавају безбројна чуда у нашем животу, а пре свега чудо нашега преображавања, одрицања од нашег егоизма, самољубља, од своје воље и усвајања воље Божје као принципа свога постојања и свога живота.

Дакле, зашто апостоли нису могли да исцеле онога коме је била потребна помоћ Божја, који је био демонизован, опседнут нечистим силама? Господ одговара: Овај род се изгони постом и молитвом. Дакле, пост и молитва су потребни да бисмо отворили своје духовне очи, да бисмо могли да будемо сарадници благодати Божје, сарадници и сапутници у свему ономе што Господ чини за нас и за људски род. Господ упућује те речи апостолима, али другим речима, упућује онима који су позвани да воде народ, онима који би требали да буду просвећени. Ова реч упућена је и мени, браћо и сестре, свештеницима, али и царском свештенству, тј. крштеном народу Божјем који је позван да живи постом и молитвом и од којег зависи добро и истински

напредак и прогрес света, прогрес који значи да напоредо са цивилизацијским напретком иде и духовни напредак што, на жалост, по својој прилици није случај. Може бити да имамо боље фрижидере него јуче, да ће сутра бити још савршенији, али да ли ћемо ми бити бољи, да ли јесмо бољи свако од нас и сви заједно можемо одговорити себи и другима. Пост и молитва! И једно и друго! Није довољно да се само када имамо муку Господу обраћамо речима Госпoде помилуј а да притом молитва није пропраћена постом, постом који има за циљ не хвалисање и преузношење пред другима како смо ми добри, како се одричемо мрсне хране, него постом који има за циљ скромност и смирење, љубав у односу на Бога и у односу на друге. И Господ зато каже: Постом и молитвом се изгони свака демонска сила из наших срца из наших душа, из наших живота, из нас, а онда и око нас. Отуда сви они који минимизирају пост, који релативизују у најмању руку не знају шта говоре, а онда чине штету себи, а може бити наносе и другима.

Ви ћете данас овде после Литургије имати слово о посту које ће вам произнети отац Зоран Деврња, професор Богословског факултета, а ми заједно молимо се да нам Господ да снаге да постимо и да се молимо Њему, Једноме у Тројици Богу, јер тако ћемо онда и нечисти род изагнати из наших срца, али и око нас, и благодат Божја ће се уселити у нас, те онда ћемо ми сами по себи бити чудо и читав свет и све што се дешава пред нашим очима биће чудо Божје. Богу нашем нека је слава и хвала. Амин!

ХРАМ
СВЯТОГО ИОАННА ВЛАДИМИРА
ПРВОГО КНЯЗЯ СРБСКОГО
СНОВАНО 1907-1910 Г.
НА БУДУЩЕЕ
ИЗЪЕЗДЪ СЪЕЗДА
НАЦИОНАЛНА СРБСКА
ПРЕСЛА

spc.rs